

DESTINO DESCONOCIDO

Títol original: *To a Land Unknown* **Direcció:** Mahdi Fleifel **Guió:** Mahdi Fleifel, Jason McColgan **Països:** Regne Unit, Grècia, França... **Durada:** 105 min **Any:** 2024 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Mahmoud Bakri, Aram Sabbah, Angeliki Papoulia... **Música:** Nadah El Shazly **Fotografia:** Thodoris Mihopoulos **Distribuidora:** Salaud Morisset
Versió original en àrab, anglès i grec, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En aquest drama d'alta tensió, els refugiats palestins desplaçats Chatila i Reda es juguen el tot pel tot. Els cosins estan estalviant per pagar uns passaports falsos que els permetin sortir d'Atenes; però, quan en Reda perd els diners —aconseguits amb tant d'esforç— a causa de la seva addicció a les drogues, en Chatila idea un pla extrem: fer-se passar per traficants de persones per intentar fugir de la seva situació desesperada abans que sigui massa tard. (IMDb)

CRÍTICA

Els carrers d'una urbs europea, la identitat dels quals Mahdi Fleifel no descobreix fins a l'equador del film —encara que no sigui difícil deduir—, serveixen com a extensió de la realitat viscuda pel Chatila i el seu cosí Reda. Són dos joves palestins l'única ambició dels quals no és altra que abandonar una situació incerta. Els escenaris que el debutant disposa gairebé es podria dir que és una prolongació del periple dels seus propis personatges. No sorprèn, doncs, que el lloc on pernocten tots dos prengui la forma de barri suburbial i desatès on, almenys, poden disposar d'un espai per a ells.

La minuciosa descripció que fa Fleifel dels llocs que freqüenta la parella protagonista a través de l'encertat treball de càmera, encaixa a la perfecció amb la manera com descriu els seus personatges mitjançant cada petita acció i paraula. La personalitat del Chatila i del Reda xoca alhora que es complementa: el fort caràcter del primer, que farà tot el que estigui al seu abast per reunir-se amb la família, troba en la marcada naturalesa molt més compassiva i humana del seu company un particular apèndix. Així, i encara que el Chatila marqui la ruta amb pas ferm, les notes del Reda exerceixen de contrapès, i cada matís, per petit que sigui, atorga un cert equilibri a la seva relació.

Destino desconocido dibuixa un encertat realisme social que conté traces de *noir* encara que finalment es decanti més per un vessant humanista que serveix per matisar cada situació. El realitzador privilegia l'aspecte dramàtic sobre uns apunts genèrics que, de tant en tant, la càmera captura gràcies a un muntatge concís i directe, capaç de traslladar una tensió que tan bon punt emergeix del context com de les debilitats i diferències entre tots dos. Es crea així un univers on no tots els apunts arriben a un lloc concret, però sí que necessiten cada alto en el camí.

Els diferents individus que es van creuant en el camí dels protagonistes, tant aquell petit que es vol reunir amb la seva família, com la dona grega amb què es creuarà el Chadila —interpretada per Angeliki Papoulia—, intensifiquen les marques d'un recorregut al qual Fleifel dona forma amb facilitat, mostrant un compromís absolut amb un retrat que no cau en obvietats, i que se sosté abans de tot en el verisme que aconsegueix traslladar l'autor a cadascun dels racons d'aquesta fuga perpètua, que semblaria impossible emprendre si no fos per la perseverança del Chadila, sempre a la recerca d'una solució.

Es desenvolupa, en aquest sentit, un film que destaca per la seva narrativa conscienciosa i per la fermesa amb què es mou. No hi ha trampa ni cartó, i en tot moment es fuig d'argücies o girs: la cruesa del que es descriu és suficient per dotar el relat d'una força que, si bé no sempre arriba on voldria, atorga la constància d'una mirada que capta la gravetat de la circumstància. El cineasta palestí eludeix però la decadència i misèria que amb tanta frivolitat altres recollirien, fent de **Destino desconocido** un testimoniatge la força del qual no rau en solucions estridents o reflexos esbiaixats.

Som, en definitiva, davant un debut sòlid, compacte, però no per això inert: té la força necessària perquè el seu retrat no caigui en l'oblit; en especial, gràcies al bon fer dels seus intèrprets, i a la convicció amb què es mou un primerenc cineasta —encara que la seva carrera com a curtmetratgista s'ha estès durant lustres— que ningú no pensaria que ho és a jutjar pel que hem vist (i viscut).

Rubén Collazos – Cinemaldito.com